

Fællesmærkelov(* 1)

VI MARGRETHE DEN ANDEN, af Guds Nåde Danmarks Dronning, gør vitterligt:
Folketinget har vedtaget og Vi ved Vort samtykke stadfæstet følgende lov:

§ 1. Et fællesmærke er et kollektivmærke eller et garantimærke.

Stk. 2. Et kollektivmærke er et særligt kendetegn, der tilhører en forening af erhvervsdrivende, og som dens medlemmer benytter eller agter at benytte til varer eller tjenesteydelser.

Stk. 3. Et garantimærke er et særligt kendetegn, der tilhører en juridisk person, der fører kontrol med eller fastsætter normer for varer eller tjenesteydelser, og som benyttes eller agtes benyttet til de varer eller tjenesteydelser, der er genstand for kontrol, eller for hvilke normer er fastsat.

§ 2. Varemærkelovens regler gælder for fællesmærker i det omfang, de efter deres beskaffenhed kan finde anvendelse, medmindre andet følger af bestemmelserne nedenfor.

§ 3. Tegn eller angivelser, der i omsætningen anvendes til at angive varers eller tjenesteydelsers geografiske oprindelse, kan uanset bestemmelsen i varemærkelovens § 13, stk. 2, nr. 1, udgøre et fællesmærke. Mærket giver ikke indehaveren ret til at forbyde en tredjemand at bruge sådanne tegn eller angivelser i omsætningen, når de bruges i overensstemmelse med god markedsføringsskik. Navnlig kan mærket ikke påberåbes over for tredjemand, der har ret til at bruge en given geografisk betegnelse.

§ 4. Fællesmærker registreres i fællesmærkeregistret.

Stk. 2. Ansøgning om registrering af et fællesmærke skal indeholde de oplysninger, der er nævnt i varemærkelovens § 12, og angive de bestemmelser, der er fastsat om mærkets benyttelse.

Stk. 3. Industriministeren fastsætter nærmere bestemmelser om ansøgning, om påberåbelse af fortrinsrettigheder, jf. varemærkelovens §§ 18 og 19, om registrering og udslettelse af fællesmærker, om registrets indretning og førelse, om offentliggørelse af registreringer m.v. og om gebyrerne for indlevering og behandling af ansøgninger, for ekspeditioner, udskrifter m.v.

§ 5. Indehaveren skal meddele senere ændringer i bestemmelserne om mærkets benyttelse til Patentdirektoratet senest 3 måneder efter, at ændringerne er vedtaget.

§ 6. Overdragelse af et registreret fællesmærke kan noteres i registret, medmindre mærket efter overdragelsen er egnet til at vildlede.

§ 7. Varemærkelovens § 25 finder anvendelse på fællesmærker med de tilføjelser, som følger af stk. 2.

Stk. 2. Følgende betragtes ligeledes som brug i overensstemmelse med varemærkelovens § 25, stk. 1:

- 1) Brug af et kollektivmærke af mindst een erhvervsdrivende, der er berettiget til at anvende mærket.
- 2) Brug af et garantimærke af mindst een erhvervsdrivende med tilladelse fra indehaveren.

§ 8. En fællesmærkeregistrering kan ophæves, hvis

- 1) der foreligger forhold, som svarer til dem, der er nævnt i varemærkelovens § 28,
- 2) mærket strider mod almene samfundsinteresser eller
- 3) indehaveren ikke har givet meddelelse om ændringer i de bestemmelser, der er fastsat om mærkets benyttelse.

§ 9. Sag om krænkelse af et fællesmærke kan alene anlægges af mærkeindehaveren. Den, som krænker en fællesmærkeret, og som er erstatningsansvarlig efter varemærkeloven, er pligtig at erstatte den skade, der måtte være påført mærkeindehaveren eller dem, som er berettiget til at benytte mærket.

§ 10. Henlægger industriministeren sine beføjelser efter loven til Patentdirektoratet, kan ministeren fastsætte regler om klageadgangen, herunder at klager ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.

§ 11. Loven træder i kraft den 1. januar 1992, og samtidig ophæves fællesmærkeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 250 af 17. april 1989.

Stk. 2. De administrative regler, der er fastsat i medfør af fællesmærkeloven, jf. stk. 1, forbliver i kraft, indtil de afløses af forskrifter udstedt efter denne lov.

Stk. 3. For fællesmærker, der er registreret før den 31. december 1991, påbegyndes 5-årsperioden efter § 7, jf. varemærkelovens § 25, først den 1. januar 1992.

§ 12. Ansøgninger, der ved lovens ikrafttræden ikke er bekendtgjort i overensstemmelse med de hidtidige bestemmelser, behandles efter bestemmelserne i denne lov.

§ 13. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Givet på Christiansborg Slot, den 6. juni 1991

Under Vor Kongelige Hånd og Segl

MARGRETHE R.

/ Anne Birgitte Lundholt

Redaktionel note

- for Grønland den 1. januar 1992
- (* 1) Ved anordning nr. 856 af 16. december 1991 er loven sat i kraft